

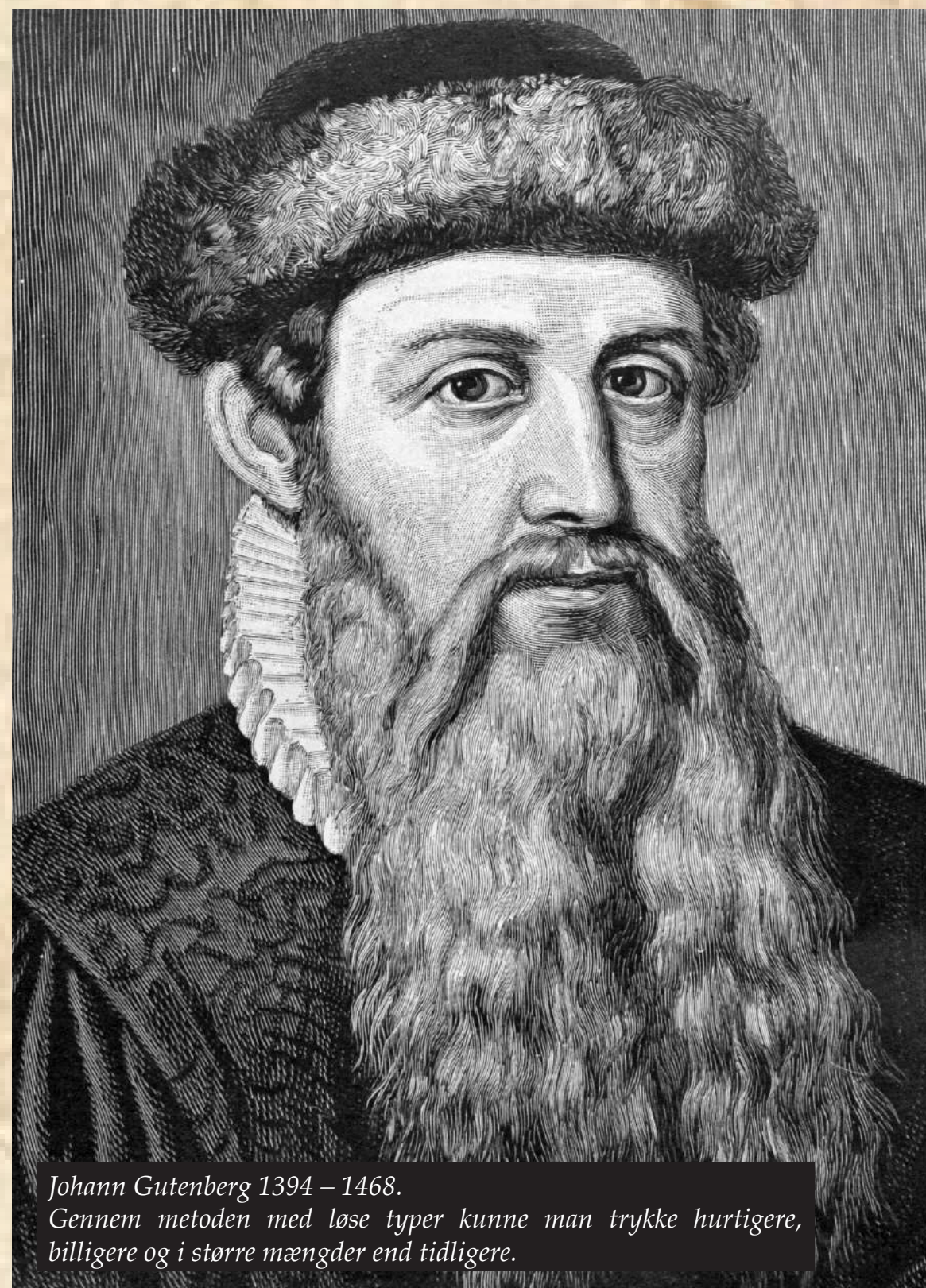
Skriftens historie

1300 – 1800

Renæssancen

Det første offentlige bibliotek blev opført, i San Marco, i perioden 1441 - 1444. Viden blev nu offentligt tilgængeligt, på trods af at kun et fåtal kunne læse.

I Nordens tilfælde blev sagnstof og digtning, der indtil for nylig havde været mundtligt overleveret i høvdingens hal, nedskrevet og ofte omskrevet, så den passede til en ny tids litterære stil; dvs. at det i realiteten var en kulturel centralisering, bevaring og omformning af en ellers levende mundtlig litteratur.

Johann Gutenberg opfandt bogtrykkerkunsten i den vestlige verden i 1400 tallet. Han fandt på at støbe hvert enkelt bogstav i bly, så det kunne bruges igen og igen i alle mulige sætninger og sammenstillinger.

Sammen med trykpressen, som han er krediteret for at opfinde, blev det muligt at masseproducere maskinelt trykte dokumenter og dermed var det en revolutionering af bogtrykkerkunsten. Frem til 1500 blev ca. 30.000 forskellige typer bøger fremstillet på oplag mellem 100 - 1000. Hvilket var en markant stigning fra den håndskrevne tid.

Oplysningstiden

I 1750 regerede kong Frederik 5. enevældigt over Danmark, og der herskede censur i landet. Det betød, at alt hvad der blev skrevet og trykt, skulle kontrolleres og om nødvendigt censureres, inden det kunne publiceres.

I 1770 kom J. F. Struensee til magten, da den daværende konge, Christian 7. var psykisk syg. Struensee ophævede censuren, blandt andet for at søge at opnå støtte i befolkningen.

Egentlig censur blev ikke genindført, men der kom regler for, hvad der måtte skrives og hvad der ikke måtte skrives. Det ville sige at skrifter ikke skulle godkendes, før de blev trykt, men at man efterfølgende kunne straffes, for hvad man havde skrevet.

”

§ 77 Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde på ny indføres.

“
Grundloven

